

Inka, Rico ja Lara emäntänsä Venlan ympärillä.

Rescue-eläimet

Planmedin osastojärjestelijä Venla Karttunen tuli taloon vuonna

2000; Planmecan hoitokone-
tuotannon työkaluvalmistaja Mikko Harjola vuonna 1995. Perheeseen kuuluu maatiaiskissa Tahvo, jackrussellinterrieri Lara, tanskandoggi Inka, sekarotuinen koira Rico sekä undulaatit Ursula, Tilda, Hiiki, Siiri, Rainer, Unni, Usti, Ingrid, Åke ja Birgit.

Rescue-eläimet

"Tutustuimme Mikon kanssa alun perin koirien kautta: asuimme samoilla seuduilla ja aloimme törmätä toisiimme koiralenskeillä. Toki tiesimme olevamme samassa firmassa töissä, mutta Lara-koira oli meidän amorin-
enkelimme. Nykyisin meillä on kolme koira."

Minulla eläinharrastus alkoi kuitenkin undulaateista 5-vuotiaana - nyt niitä on ehtinyt olla jo yhteensä 46 kappaletta. Ensimmäiset linnut tulivat meille, kun perhetuttavat halusivat päästä omistaan eroon. Jossain vaiheessa huomasin, että undulaatteja on runsaasti löytöeläintaloissa ja eläinsuojeluyhdistyksillä, ja ajatus kodin antamisesta hylätylle eläimelle alkoi viihdyttää. Monenlaisia selviytymistarinoita on nähty: osalla linnuista on puuttunut sulkia ja höyheniä, yhdeltä puuttui puolet nokasta

Mikko harrastaa aktiivisesti agilityä ja kilpailee siinä Lara- ja Rico-koirien kanssa. Kuvassa Mikko ja Rico.

ja toiselta varvas, osaa taas oli pidetty liian pienessä häkissä eivätkä ne osanneet lentää. Meillä on olohuoneessa iso lattiaista kattoon ulottuva lentohäkki, joten monelle undulaatille elämisen riemu on tullut jo ihan lentämään oppimisesta.

Undulaatit ovat parvilintuja, joten ne viihtyvät sitä paremmin mitä enemmän niitä on. Kaikki kymmenen lintuamme ovat luonteeltaan hyvinkin erilaisia: esimerkiksi Rainer on varsinainen raikulipoika, pieni ja vikkelä kaveri, joka vikkittelee epätoivoisesti kaikkia naisia. Åke taas on herrasmies, joka tykkää istuskella oksannokassa ja luri-tella pitkiä serenadeja ja tuutulauluja muille linnuille.

Kolmesta koirastamme kaksi ovat rescue-koiria. Tanskandoggi Inka tuli meille löytöeläintalon kautta. Sillä on rankka tausta: poliisi oli ottanut sen huostaan ja se oli meille tullessaan arpinen ja aliravitettu luuranko. Remmirähinääkin oli, ja aliravitsemuksen takia sitä piti alussa syöttää useamman kerran päivässä, pieninä annoksina. Pikku hiljaa tilanne kuitenkin rauhoittui tottelevaisuuskoulutuksella ja huolenpidolla.

Sekarotuinen Rico-koira taas on kotoisin Romaniasta, jossa se oli joutunut rescue-tarhalle jo pentuna. Suomalainen pariskunta oli tuonut sen tänne, mutta halusikin siitä heti eroon. Ricokin on ollut vähän ongelmakoira, sillä se ei ollut tarhalla tottunut ihmisiin ja pelkäsi alussa jopa meitä. Vieläkin se hieman arkailee vieraita.

Tahvo-kissan hankimme, kun varastomme alle asettui asumaan rotta, josta piti päästä eroon. Tahvokin on tavallaan rescue-kissa, sillä se oli silloisen kyläkauppiamme kissan "vahinkopentu".

Olemme molemmat todella eläinrakkaita luontoihmisiä, ja rescue-linjalle lähteminen on ollut erittäin palkitsevaa. Kun eläimellä on ollut fyysisiä ja psyykkisiä ongelmia, on hienoa päästä näkemään sama lemmikki terveenä. Ihmiset hankkivat lemmikkieläimiä aivan liian heppoisin perustein, ja luopuvat niistä vielä helpommin.

Jos joku harkitsee lemmikin hankkimista, kannattaa miettiä sellaisen ottamista vaikka eläinsuojeluyhdistyksestä. Kodittomia eläimiä on ongelmaksi asti, joten miksei tarjoaisi sellaiselle kotia. Tosin silloin pitää harkita entistäkin tarkemmin, ettei jo kertaalleen kotia vaihtamaan joutunut eläin joudu uudestaan heitteille."